

«Escric a raig, acabo els contes en un o dos dies»

Entrevista a l'escriptora Alba Dedeu, Premi Mercè Rodoreda de contes el 2010

Alba Dedeu, escriptora, veïna de les Franqueses del Vallès. Foto: Joel Sans

"No m'agrada fer entrevistes", em diu, d'entrada, l'Alba Dedeu (Granollers, 1984). De fet, l'Alba ha passat, en qüestió de pocs mesos, de fer de metge a figurar com una de les veus més singulars i prometedores del panorama literari català. Això deu espantar una mica. El seu primer llibre publicat, *Gats al parc* (Proa) (http://www.proa.cat/ca/llibre/gats-al-parc_13704.html), va resultar guanyador del Premi Mercè Rodoreda de contes de l'any 2010 i ha estat una de les sorpreses més gratificants que han emergit en els darrers temps al paisatge de les nostres plomes orientals. L'Alba, que viu a les Franqueses, es considera una afortunada per poder haver pres la decisió de deixar la feina per dedicar-se a allò que realment li agrada, l'autèntica vocació. Però també sap que ha tingut la sort d'aconseguir l'èxit en un premi "a la primera", dit i fet. I, des de llavors, que tot ha anat rodat.

Guanyar un premi d'aquest nivell li ha permès descobrir les coses bones i les dolentes del món de la literatura. "D'una banda, ha permès que em llegeixi molta gent i que em publiqui una editorial com Proa", però de l'altra, "també he viscut el pes que se sent quan es creen moltes expectatives al teu voltant". N'ha tingut prou amb uns pocs mesos per adonar-se que el món literari del nostre país és cruel i devora fills amb una rapidesa esfereïdora. Per això diu que, les crítiques, prefereix no llegir-les, "ni les bones ni les dolentes", i assegura que no li agrada gens el rebombori, ni les entrevistes. Ja m'ha avisat d'entrada. Per això deu ser, també, que no vol tenir Facebook. Estar massa exposada i connectada a la resta de la gent la faria caure, segur, en la tafaneria fàcil. "Penso que m'enganxaria tan ràpid que millor no tenir-ne". Tampoc li cal. Però això són figures d'un altre paner.

El protagonisme dels personatges secundaris

Gats al parc, el seu esclatant debut literari, ens mostra una veu molt singular, i és un llibre que ofereix una galeria de personatges reals, autèntics de debò, uns personatges que mai posaríem en el centre d'atenció de cap obra, per grisos, anodins i massa "normals". Però el valor de l'Alba Dedeu consisteix en fer d'aquests personatges secundaris que viuen al marge uns protagonistes fascinants. Mèrit d'això es deu, sens dubte, a la capacitat de l'autora per mostrar aquest món amb una minuciosa descripció d'ambients i de la realitat, amb uns contes que viuen de la descripció i del detall, del principi a la fi. Uns contes on, al capdavant, no hi passen gaire coses, però on, de fet, hi passen les coses més importants de la vida.

La construcció del llibre es va fer a pams. "Em plantejo el relat un per un, de manera independent; primer faig l'esquema del conte, cosa que m'ocupa una pàgina de llibreta, i llavors escric el llibre". I ja ho té. Sembla fàcil, però no ho és, tot i que, sovint, escriu "a raig", tal com ella mateixa confessa. "Em costa posar-m'hi, però quan ho faig no tinc aturador i acabo els contes en un o dos dies". I així va ser com, un cop enllestit el llibre, va fer allò que tenia decidit: presentar-lo, i guanyar el premi. Un pla perfecte que es va executar amb una precisió inesperada. Començar una carrera literària no és una tasca gens fàcil, però l'Alba té ja dues coses al seu favor: d'una banda, un magnífic llibre publicat; de l'altra, el convenciment de ser escriptora, malgrat les dificultats de poder-ne viure. Potser és per això que vol dedicar-se, encara més, a la traducció. Ara mateix treballa en la transcripció al català modern de *Lo somni* (http://ca.wikipedia.org/wiki/Lo_somni), i abans d'aquest projecte va traduir "una mena de biografia política de Lenin", que encara té pendent de publicació.

Treballa en un nou llibre de contes

Els projectes fan d'estímul i ajuden a fer bullir noves idees i noves maneres de dir-les. El fet d'escriure, en si, ja és un fet que implica una distància amb la realitat, malgrat que el bon escriptor sempre conserva una mirada singular sobre les coses que passen, sobre tot allò que veu i viu per després poder-ho explicar. L'Alba té, malgrat que no li agradin les entrevistes, malgrat aquest desig d'allunyar-se de segons quins ritus socials, una mirada sensible i acurada. I, molt sovint, tenir sensibilitat i tenir inquietuds fa que es traspassin les barreres de l'ofici solitari d'escriure. Potser per això va decidir que es presentaria a les darreres eleccions municipals del seu poble amb Les Franqueses Imagina (<http://lesfranquesesimagina.org/>), un partit polític assembleari, transparent i participatiu on assegura que "és un plaer col·laborar, sobretot en l'Assemblea".

Encara amb tot un futur per davant, amb el repte de construir una obra pròpia i un món millor, o les dues coses a la vegada, l'Alba diu que no li agrada fer entrevistes, perquè el que de debò li agrada és escriure. Ara mateix treballa en un altre llibre de contes. Aquest nou recull diu que s'assemblarà a *Gats al parc*, però "tocarà uns temes diferents". Això sí, "el detallisme serà molt similar". Una gran notícia. Caldrà seguir-li la pista, al llibre, i també a l'autora. Jove, humil i amb una mirada singular que no deixa d'observar tots els detalls de les nostres rutines diàries amb la pretensió, tan fascinant, de poder-ho explicar.

L'Alba no llegeix les crítiques, "ni les bones ni les dolentes". Foto: Joel Sans